

Ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Ασφαλιστικά μέτρα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ευθυμίου ΠΕΡΣΙΔΗ του Κοσμά, κατοίκου Ζωγράφου Αττικής (Γκανογιάννη 50).

ΚΑΤΑ

Παναγιώτη ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ του Μηνά, κατοίκου Αθηνών (Σεβαστουπόλεως 133), ατομικά και ως διαχειριστή της εδρεύουσας στην Αθήνα (Σεβαστουπόλεως 133) «**Δ.Κ. ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ Ε.Π.Ε.**»

1. Συζητήθηκε σήμερα 3.4.2006 ενώπιον του Δικαστηρίου σας η από 23.2.2006 (αρ. κατ. 42.449/2.786/2.3.2006) αίτηση του αντιδίκου εναντίον μου, την οποία αρνούμαι και αποκρούω ως μη νόμιμη και αβάσιμη.

Ι. ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ – ΑΡΝΗΣΕΙΣ

ΜΗ ΝΟΜΙΜΟ ΑΙΤΗΜΑ

2. Με την κρινόμενη αίτηση δεν ζητείται προσωρινή, αλλά οριστική δικαστική προστασία. Πουθενά στα αιτήματα της κρινόμενης δεν αναφέρεται ότι αυτά ζητείται να είναι «προσωρινά», ούτε ότι ζητείται να ισχύσουν μέχρι κάποιου χρονικού σημείου (π.χ. μέχρι την έκδοση κυρίας αποφάσεως). Αντίθετα, είναι όλα διατυπωμένα έτσι ώστε εάν γίνουν δεκτά να παρέχουν οριστική δικαστική προστασία στον αιτούντα. Τούτο προκύπτει από απλή ανάγνωση των αιτημάτων («... να υποχρεωθεί ο καθού να διαγράψει από τους δικτυακούς χώρους .. τα κάτωθι δημοσιεύματα ...», «... να επιβληθεί στον καθού η απαγόρευση οποιασδήποτε χρησιμοποίησης, παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό στο μέλλον του ονόματός μου ...», «να επιβληθεί στον καθού η απαγόρευση της κάθε μορφής ... δημοσιεύσεως ... κλπ.»). Εξάλλου, το αίτημα περί απαγόρευσης οποιασδήποτε χρήσης στο μέλλον του ονόματος του αιτούντος από τον καθού, είναι μη νόμιμο και ως μελλοντικό και αβέβαιο – ως γνωστόν πρέπει να υφίσταται παρών και άμεσος κίνδυνος και όχι μελλοντικός. Για το λόγο αυτό τα αιτήματα της κρινόμενης είναι μη νόμιμα (688 παρ. 1, 692 παρ. 4 ΚΠολΔ).

3. Στο άρθρο 692 παρ.4 ΚΠολΔ, το οποίο εμπεριέχει διάταξη δεσμευτική για το δικαστήριο που δεν μπορεί να την παραβεί, και όχι απλώς κατευθυντήρια οδηγία (Μπέης: Τα όρια της προσωρινής δικαστικής προστασίας, σελ. 36 επ., Ηλιακόπουλος: Ο σκοπός και η λειτουργία των ασφαλιστικών μέτρων στο χώρο της πολιτικής δικονομίας, Αρμ ΛΗ.270), ορίζεται ότι «τα ασφαλιστικά μέτρα δεν πρέπει να συνίσταται στην ικανοποίηση του δικαιώματος του οποίου ζητείται η εξασφάλιση ή η διατήρηση». Τα ασφαλιστικά μέτρα δεν επιτρέπεται να δημιουργούν αμετάκλητες καταστάσεις στις σχέσεις των διαδίκων, έτσι που να ματαιώνεται ο τελικός στόχος οριστικής δικαστικής προστασίας. Ο απαγορευτικός αυτός κανόνας εφαρμόζεται και στην προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης. Και έχει μεν μεγάλη διακριτική ευχέρεια να διατάξει το δικαστήριο κάθε ασφαλιστικό μέτρο που θα κρίνει πρόσφορο από τις περιστάσεις (732 ΚΠολΔ), όμως αυτό που θα διαταχθεί πρέπει να έχει στόχο την εξασφάλιση και όχι την ικανοποίηση των δικαιωμάτων που συνθέτουν την κρίσιμη έννομη σχέση, αφού η ευχέρεια αυτή δεν αποτελεί εξαίρεση από τον απαγορευτικό κανόνα του αρθ.692 παρ. 4 ΚΠολΔ. Εξάλλου, τα μέτρα που θα διατάξει το δικαστήριο δεν πρέπει να ματαιώνουν το σκοπό της κύριας δίκης, όπου θα κριθεί οριστικά το ζήτημα. Στην έκταση που με την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης ματαιώνεται η δραστηριότητα της οριστικής αυτής κρίσης υπάρχει ικανοποίηση της κρίσιμης έννομης σχέσης την οποία απαγορεύει το άρθρο 692 παρ. 4 ΚΠολΔ (ΜονΠρωτΑθ 421/2002). Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η κρίσιμη αίτηση καθόσον η παραδοχή της θα οδηγούσε σε απαγορευμένη, κατά το άρθρο 692 παρ. 4 ΚΠολΔ, ικανοποίηση του όποιου δικαιώματος του αιτούντος.

ΕΛΛΕΙΨΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΕΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

4. Βασική προϋπόθεση της λήψεως ασφαλιστικών μέτρων είναι η ύπαρξη ασφαλιστέου δικαιώματος. Όμως ούτε από την αίτηση προκύπτουν, ούτε αποδείχθηκαν, ποια είναι τα επικαλούμενα ασφαλιστέα δικαιώματα και ποιος ο δικαιούχος αυτών. Συγκεκριμένα, δεν αποδείχθηκαν τα δικαιώματα του αιτούντος: α) ως επιστήμονα «διατροφολόγου» που έχει τα νόμιμα προσόντα (Π.Δ. 311/1997, ΦΕΚ Α' 221/29.10.1997) και β) ως έχοντας το δικαίωμα σύμφωνα με το νόμο να χορηγεί διπλώματα πιστοποίησης επιπέδου ικανότητας στο άθλημα του καράτε. Ούτε εξάλλου αποδείχθηκαν τα επικαλούμενα «αποκλειστικά δικαιώματα» των βιβλίων που αναφέρει η φερόμενη ως από τον αιτούντα εκπροσωπούμενη «Δ.Κ. Μονοπρόσωπη Ε.Π.Ε.», η οποία άλλωστε δεν αναφέρει να θίγεται και επομένως η αίτηση είναι απαράδεκτη ως προς αυτήν. Συνεπώς η αίτηση είναι απορριπτή και ελλείπει ασφαλιστέου δικαιώματος, άλλως σαφώς διατυπωμένου τέτοιου (688 παρ. 1 ΚΠολΔ).

ΕΛΛΕΙΨΗ ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

5. Ανεξάρτητα από τα παραπάνω, δεν υφίσταται επείγουσα περίπτωση ούτε επικείμενος κίνδυνος στην προκειμένη αίτηση. Αφενός, ο αιτών δεν απέδειξε κανένα συγκεκριμένο, υφιστάμενο ή επικείμενο πραγματικό κίνδυνο. Αόριστα, μόνον, αναφέρεται σε μελλοντική απαγόρευση χρήσης του ονόματός του και σε δήθεν μελλοντικό κίνδυνο, ο οποίος όμως, πέρα από την αοριστία και αβεβαιότητά του, δεν δικαιολογεί τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων.

6. Αφετέρου, ο αιτών γνωρίζει όλα όσα αναφέρονται στα επικαλούμενα στην κρινόμενη αίτηση δημοσιεύματα από το 2004 (βλ. εξώδικό μου από 24.9.2004 προς τον αιτούντα, το οποίο του επέδωσα την 30.9.2004 όπως αποδεικνύεται από την προσαγόμενη και επικαλούμενη έκθεση επιδόσεως 11.043B/30.9.2004 του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Αντώνη Πάπαρη – σχετ. 1). Το περιεχόμενο του εξωδίκου μου αυτού προς τον αιτούντα είναι ουσιαστικά όμοιο με το περιεχόμενο των επίμαχων δημοσιευμάτων. Ο αιτών μάλιστα άσκησε εναντίον μου την από 3.8.2005 αίτησή του στο Δικαστήριό σας περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, παρόμοιων με της κρινόμενης αιτήσεως, εναντίον μου και για την ίδια κατά βάση πραγματική και νομική αιτία (βλ. προσαγόμενη και επικαλούμενη – σχετ. 2). Πλην όμως από την αίτησή του αυτή ο αιτών παραιτήθηκε την 9.12.2005, όπως βεβαιώνει η υπογράφουσα πληρεξουσία δικηγόρος του με την από 9.12.2005 επιστολή της προς εμέ (βλ. προσαγόμενη και επικαλούμενη – σχετ. 3). Από αυτά συνάγεται ότι όλα όσα αναφέρονται στα δημοσιεύματα είναι ήδη γνωστά στον αιτούντα από το Σεπτέμβριο 2004, τουλάχιστον, χωρίς αντίδρασή του (παραιτήθηκε μάλιστα από οποιαδήποτε τέτοια) και άρα δεν υφίσταται επείγουσα περίπτωση.

7. Όπως γίνεται δεκτό (βλ. ΕλλΔνη 1997 σελ. 16 επ. Κ. Γεωργίου, και εκεί σχόλια), «επείγουσα περίπτωση» αποτελεί η ύπαρξη επείγουσας ανάγκης να ενεργοποιηθεί προσωρινά η έννομη σχέση, που αποτελεί την κύρια διαφορά. Με την έννοια αυτή, επείγουσα περίπτωση νοείται όταν ζητείται η προσωρινή επιδίκαση απαιτήσεως (728 επ. ΚΠολΔ), καθώς και η προσωρινή ρύθμιση (731 επ. ΚΠολΔ). «Επικείμενος κίνδυνος» υφίσταται όταν ο οφειλέτης λ.χ. επιχειρεί να απαλλοτριώσει την κατασχετή περιουσία του, με αποτέλεσμα ο δανειστής του να μην έχει τη δυνατότητα να ικανοποιήσει την αξίωσή του όταν αποκτήσει εκτελεστό τίτλο. Τόσο ο επικείμενος κίνδυνος, όσον και η συνδρομή επείγουσας περίπτωσης πρέπει να δικαιολογούνται από τα πραγματικά

περιστατικά που επικαλείται ο αιτών τα ασφαλιστικά μέτρα. Σε περίπτωση ανυπαρξίας ή μη πιθανολόγησης των πραγματικών αυτών προϋποθέσεων δεν δικαιολογείται η λήψη ασφαλιστικών μέτρων.

8. Δεν είναι δυνατόν, εξάλλου, να θεωρηθεί ότι αποτελεί επικείμενο κίνδυνο ή επείγουσα περίπτωση η πιθανή μεταβολή στο μέλλον, διότι αν συνέβαινε αυτό σε κάθε εκκρεμή διαφορά θα εδικαιολογείτο η λήψη ασφαλιστικών μέτρων (ενόψει της ενδεχομένης κατά την κοινή πείρα και λογική μεταβολής των πραγμάτων στο μέλλον). Τα ασφαλιστικά μέτρα αποτελούν την εξαίρεση του κανόνα κατά τον οποίο εξαναγκαστικά μέτρα κατά της παρουσίας ή του προσώπου κάποιου διατάσσονται και λαμβάνονται μόνον μετά την οριστική και τελεσίδικη διάγνωση του δικαιώματος και υπό τις εγγυήσεις και διατυπώσεις της τακτικής διαδικασίας. Συνεπώς, απαιτώντας ο νόμος επικείμενο κίνδυνο ή επείγουσα περίπτωση εννοεί την ύπαρξη ασυνήθους ανάγκης εκτάκτου δικαστικής προστασίας του διαδικού, που δικαιολογείται από τη συνδρομή παρόντων πραγματικών περιστατικών συγκεκριμένου κινδύνου ματαιώσεως της απαιτήσεως ή επείγουσας περίπτωσης της παρούσας στιγμής (βλ. ΜΠρΑθ 3866/1999, Δ 30, 521).

II. ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ

ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΒΑΣΙΜΑ ΚΑΙ ΑΛΗΘΗ

9. Ανεξάρτητα όμως από τα παραπάνω, τα επίδικα δημοσιεύματα, αν και διατυπωμένα ίσως με οξύτητα ορισμένες στιγμές, δεν περιέχουν τίποτα το αναληθές ή ανακριβές, ή δυσφημιστικό. Ο αιτών διαμαρτύρεται, κατ'ουσίαν, ότι με τα επίδικα δημοσιεύματα του καταμαρτυρείται ότι: α) δεν είναι επιστήμονας «διατροφολόγος» και ότι β) δεν έχει κατά νόμο την αρμοδιότητα και το δικαίωμα να χορηγεί διπλώματα πιστοποίησης επιπέδου ικανότητας στο άθλημα του καράτε. Και τα δύο, όμως, είναι αληθή και ακριβή, διότι:

11. **Ο αιτών δεν είναι επιστήμονας πτυχιούχος «διατροφολόγος» ή «διαιτολόγος».** Δεν επικαλείται ο ίδιος, ούτε αποδεικνύει – καίτοι προκλήθηκε – ότι κατέχει τα νόμιμα προσόντα του πτυχιούχου «διαιτολόγου», τα οποία ορίζονται στο Π.Δ. 311/1997, ΦΕΚ Α' 221/29.10.1997 (σχετ. 4). Εξάλλου, ο Πανελλήνιος Σύλλογος Διαιτολόγων-Διατροφολόγων βεβαιώνει ότι ο αιτών δεν είναι και ουδέποτε υπήρξε μέλος του (βλ. από 30.3.2006 βεβαίωση, προσαγόμενη και επικαλούμενη – σχετ. 5). Τούτο δεν

εμποδίζει τον αιτούντα να δίνει στο κοινό – με δημοσιεύματα (σχετ. 6, 7) αλλά και μέσω των εμφανίσεών του στην τηλεόραση στην εκπομπή της κ. Άννας Δρούζα και μέσω ιστοσελίδας του στο διαδίκτυο – συμβουλές διατροφής, δίαιτες και διατροφικά συμπληρώματα που «καταπολεμούν» (!) ανίατες ασθένειες όπως ο καρκίνος, η σκλήρυνση κατά πλάκας, η αλτσχάϊμερ και οι καρδιακές παθήσεις (σχετ. 7). Ούτε όμως ως προς τα διατροφικά συμπληρώματα είναι ο αιτών ικανός κατά νόμο να συμβουλεύει και να τα παρέχει, αφού σύμφωνα με την Οδηγία 2002/46/EK που ισχύει από το 2005 τα διατροφικά συμπληρώματα θεωρούνται πλέον «ιατρικά φάρμακα» (βλ. άρθρο Αθανασίου Βαλαβανίδη στο περιοδικό Scientific American, Μάρτιος 2006, σελ. 25).

12. Τα δε βιβλία του φερόμενου ως «διατροφολόγου» Αμερικανού Barry Shears, τα οποία φέρεται να έχει μεταφράσει και τα οποία διαφημίζει και συστήνει ο αιτών, έχουν απορριφθεί ως την καλύτερη περίπτωση «μυθεύματα» και αντιεπιστημονικά και στη χειρότερη ως επικίνδυνα και επιβλαβή από τον Καθηγητή Διατροφολογίας στο Χαρόκωπειο Πανεπιστήμιο – το μόνο αρμόδιο Α.Ε.Ι. να χορηγεί Πτυχίο Διαιτολογίας – και πρώην Καθηγητή στην ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου του Τέξας κ. Λάμπρο Συντώση, ήδη από το 1997 (βλ. δημοσίευσμά του στο ΒΗΜΑ, 26.1.1997, σελ. 36-37, όπου καταρρίπτεται λέξη προς λέξη όλο το περιεχόμενο των βιβλίων του Barry Shears! – σχετ. 8).

13. Το περιεχόμενο των επίδικων δημοσιευμάτων μου δικαιολογείται από το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον της ενημέρωσης και προστασίας του κοινού, μπροστά στο οποίο γίνεται δεκτό ότι υποχωρεί το δικαίωμα προστασίας της προσωπικότητας. Το κοινό πρέπει να γνωρίζει το «ενδεχόμενο» του να είναι : α) επικίνδυνη η διατροφή που πουλάει ο αιτών και β) πλαστά τα διπλώματα που εκδίδει ο αιτών, ώστε να προστατευθεί. Διότι τα βιβλία του αιτούντος έχουν κριθεί ως αντιεπιστημονικά, με πολλά μεταφραστικά και νοηματικά λάθη και χωρίς επιστήμονα μεταφραστή ή επιβλέποντα την μετάφραση (πουθενά δεν δηλώνεται επιστήμονας επιμελητής). Διότι στα βιβλία του υπόσχεται ότι δια της Διατροφικής Ζώνης θεραπεύεται κανείς από σοβαρότατες ασθένειες, όπως καρκίνος, διαβήτης, αλτσχάϊμερ κλπ. Διότι, ο αιτών πουλάει συμβουλές και συμπληρώματα διατροφής μέσα από τη σχολή καράτε που έχει χωρίς να έχει άδεια λειτουργίας διαιτολογικού γραφείου (σχετ. 6). Διότι το περιεχόμενο των βιβλίων του Barry Shears των οποίων φέρεται ως μεταφραστής ο αιτών καταρρίπτεται από τον πλέον αρμόδιο Καθηγητή Διατροφολογίας Λάμπρο Συντώση και μάλιστα ήδη από το 1997 (σχετ. 8).

14. Ο αιτών δεν έχει την κατά νόμο αρμοδιότητα και δικαίωμα να χορηγεί διπλώματα πιστοποίησης επιπέδου ικανότητας στο άθλημα του καράτε.

15. Κατ'αρχάς, ας μου επιτραπεί να εκθέσω την εξοικείωσή μου με το χώρο του καράτε στην Ελλάδα. Είμαι ηλεκτρολόγος μηχανολόγος-μηχανικός του Ε.Μ.Π. Άρχισα να ασχολούμαι ως αθλητής με το άθλημα του καράτε από το 1966. Επί 17 χρόνια (1977-1994) ήμουν ο εκδότης του μοναδικού μηνιαίου περιοδικού του αθλήματος «ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΤΖΟΥΝΤΟ-ΚΑΡΑΤΕ». Λόγω των διασυνδέσεών μου με παγκόσμιες ομοσπονδίες και οργανισμούς ήμουν ο μοναδικός ειδικός στην Ελλάδα για τον έλεγχο της γνησιότητας των διπλωμάτων καράτε.

16. Από το 1986-1994 ήμουν Γενικός Γραμματέας, Πρόεδρος και Επίτιμος Πρόεδρος της «Ελληνικής Ομοσπονδίας Ερασιτεχνικού Καράτε» (ΕΛΟΚ).

17. Το 1992 η ΕΛΟΚ οργάνωσε την πρώτη «Σχολή Προπονητών Ερασιτεχνικού Καράτε» υπό την αιγίδα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και διορίσθηκα Διευθυντής αυτής της Σχολής, όντας ταυτόχρονα και Επίτιμος Πρόεδρος της ΕΛΟΚ. Οι ογδόντα πρώτοι εκπαιδευτές της ΕΛΟΚ έχουν την υπογραφή μου στα διπλώματά τους! Επειδή εμφανίζονταν στην αγορά πλαστά διπλώματα, ορίσθηκα κριτής της γνησιότητας των διπλωμάτων από το Δ.Σ. της ΕΛΟΚ. Από την εμπειρία μου αυτή προέκυψε ότι υπήρχε ένα 20-25% στην αγορά που ήταν διπλώματα «μαϊμούδες», κατασκευασμένα με αγγλικά και γιαπωνέζικα γράμματα και διάφορα διακοσμητικά γύρω-γύρω! Φυσικά, η κάθε απόρριψη «διπλώματος» διατυπωνόταν με αιτιολογημένη εισήγησή μου προς το Δ.Σ. της ΕΛΟΚ.

18. Το 1995 ιδρύθηκε η «Πανελλήνια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε» (ΠΟΠΚ). Μεταξύ των ιδρυτών είναι και ο αιτών και ο μάρτυράς του. Η ΠΟΠΚ αναγνωρίστηκε με την απόφαση Πολ.Πρωτ.Αθ. **386/1995** (εκουσία) (σχετ. **9**). Ακολούθησε τριτανακοπή της ΕΛΟΚ (τότε «ΕΟΕΚ») κατά της αναγνώρισης της ΠΟΠΚ, η οποία απορρίφθηκε με την απόφαση Πολ.Πρωτ.Αθ. **72/1996** (εκουσία) (σχετ. **10**). Η ΕΛΟΚ («ΕΟΕΚ») άσκησε έφεση, η οποία έγινε δεκτή – ερήμην της ΠΟΠΚ – με την απόφαση του Εφετείου Αθηνών **10.383/1996** (σχετ. **11**). Την απορριπτική αυτή εφετειακή απόφαση τριτανάκοψε η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε και εκδόθηκε η απόφαση του Εφετείου Αθηνών **3.914/2000** η οποία δέχθηκε την τριτανακοπή και ακύρωση

την απόφαση 10.383/1996 του Εφετείου Αθηνών και απέρριψε ως αβάσιμη την έφεση της ΕΛΟΚ («ΕΟΕΚ») (σχετ. 12). Η ΕΛΟΚ («ΕΟΕΚ») άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως αυτής, η οποία απερρίφθη με απόφαση ΑΠ 110/2003 (σχετ. 13). Κατόπιν της αρεοπαγίτικης αποφάσεως η ΠΟΠΚ είναι το μόνο αναγνωρισμένο σωματείο του παραδοσιακού καράτε στην Ελλάδα. Όλη αυτή την αντιδικία από το 1995-2003 τη χειρίστηκα προσωπικά, χωρίς καμία βοήθεια από κανένα μέλος του Δ.Σ. ή από τον αιτούντα.

19. Με αυτή μου την ειδίκευση, που ίσως δεν έχει κανένας άλλος στην Ελλάδα, προέβην στην εξέταση του φερόμενου ως «διπλώματος παραδοσιακού καράτε», το οποίο έχει δικαίωμα να δίνει μόνο η Πανελλήνια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε (ΠΟΠΚ) με απόφαση του Διοικητικού της Συμβουλίου και με υπογραφές των προέδρου και γραμματέα της, κάτω από τη σφραγίδα της. Σημειώνω ότι ήμουν γενικός γραμματέας της ΠΟΠΚ από το 1995 έως το 2001 και πρόεδρος της από το 2002 έως το 2004 και επομένως η άποψή μου είναι απόλυτα υπεύθυνη, αληθινή και πραγματική, μη επιδεχόμενη αμφισβητήσεων και αμφιβολιών! Παράδειγμα «κατασκευασμένου» διπλώματος που χορηγεί ο αιτών προσάγεται και το επικαλούμαι ως σχετικό 14. Στη θέση της υπογραφής του Προέδρου («President»), κάτω δεξιά, είναι η υπογραφή του αιτούντος. Διακρίνονται εμφανώς οι διαφορές από ένα νόμιμο, της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Παραδοσιακού Καράτε, όπως η ... χονδροειδής αντικατάσταση γιαπωνέζικων τυπογραφικών ιδεογραμμάτων με άλλα, ζωγραφισμένα προφανώς με το χέρι (σχετ. 15).

20. Ως προς τον ισχυρισμό των αντιδίκων ότι τα υπέγραφα διπλώματα και εγώ, σημειώνω τα εξής: Μέχρι το 1995 που δημιουργήθηκε η ΠΟΠΚ και έγινα γενικός γραμματέας της, γνώριζα ότι ο αιτών κ. Δρακόπουλος έκανε εξετάσεις και έδινε διπλώματα της Γιουγκοσλάβικης Ομοσπονδίας Παραδοσιακού Καράτε στην ιδιωτική σχολή του BUDO-KAN. Από την ίδρυση της ΠΟΠΚ το 1995, και λόγω και της υπερδεκαετούς εμπειρίας μου σε διοικητικές θέσεις της ΕΟΕΚ (Ελληνικής Ομοσπονδίας Ερασιτεχνικού Καράτε) του διευκρίνησα ότι κάθε δίπλωμα πλέον παραδοσιακού καράτε μέσα στον ελλαδικό χώρο πρέπει να δίνεται από την ΠΟΠΚ. Η μακροχρόνια αντιδικία όμως με την ΕΟΕΚ (βλ. περιγραφόμενη παραπάνω στην παράγραφο 18) είχε παγώσει τη λειτουργία της ΠΟΠΚ και μαζί με την προσπάθειά μου αναγνώρισης της ΠΟΠΚ από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (ΓΓΑ), με είχαν απορροφήσει παντελώς μέχρι το 2003 που βγήκε η τελεσίδικη απόφαση του Αρείου Πάγου. Φυσικά όλα αυτά τα χρόνια ο κ. Δρακόπουλος λειτουργούσε συστηματικά τη σχολή του και εξακολουθούσε να κάνει εξετάσεις και να δίνει μαύρες ζώνες και τα αντίστοιχα διπλώματα. Τα οποία δεν είχα δει ποτέ.

21. Τον Ιούνιο του 2003, αν θυμάμαι καλά, ο κ. Δρακόπουλος με προσκάλεσε στη σχολή του μετά από εξετάσεις μαύρων ζωνών, που είχε κάνει, για να υπογράψω διπλώματα της ΠΟΠΚ προς τους μαθητές του ως πρόεδρος της ΠΟΠΚ. Ο ίδιος θα υπέγραφε μετά μου είπε στη θέση του εξεταστή. Του εξήγησα ότι αυτό που κάνει είναι άκυρο για πολλούς λόγους (έλλειψη: Εσωτερικού Κανονισμού, ορισμού εξεταστών, προκήρυξης εξετάσεων, κτλ), αλλά εκείνος μου είπε: “Και τι να κάνω τώρα; Να ακυρώσω τις εξετάσεις;” Επειδή τότε είχαμε πολύ καλές σχέσεις συνεργασίας και για να μη συγκρουσθούμε και διαλύσει η ομοσπονδία ακριβώς επάνω στην εκκρεμότητα της πληρέστερης αίτησής μας για αναγνώριση από τη ΓΓΑ, δέχθηκα και υπέγραψα 15-20 διπλώματα στη θέση του προέδρου με την υπόσχεσή του να διευθετηθεί και τυπικά το θέμα. Το έντυπο του διπλώματος το είχε τυπώσει ο ίδιος σε τυπογράφο και είδα αμέσως ότι έγραφε ΠΟΠΚ στα αγγλικά, αλλά δεν πρόλαβα να μελετήσω το υπόλοιπο κείμενο όπως τώρα στο σχετικό που επισυνάπτεται. Το πρώτο που του είπα ήταν ότι κακώς τα τύπωσε και έπρεπε αμέσως να περιέλθουν στην κυριότητα της ΠΟΠΚ. Αυτό όμως ποτέ δεν έγινε! **Ένα από αυτά τα διπλώματα επέδειξε στο δικαστήριο.** Είναι προφανές ότι τέτοια διπλώματα είναι χρήσιμα μόνο στον κ. Δρακόπουλο διότι αυτός είναι και εκπαιδευτής και εξεταστής και ιδιοκτήτης σχολής καράτε με μεγάλο πλήθος μαθητών. Από τότε δεν ξανασυνεργαστήκαμε ποτέ! Εκ των υστέρων έμαθα από μαθητές του ότι έδινε διπλώματα της ΠΟΠΚ από το 1995 και υπέγραφε ο ίδιος με σφραγίδα στη θέση του εξεταστή και ιδιοχείρως στη θέση του προέδρου.

22. Μετά από το τέλος του 2004, οπότε και με δική του ευθύνη και πρωτοβουλία η ΠΟΠΚ δεν έκανε εμπρόθεσμα εκλογές, η προσπάθειά του ήταν να βάλει πρόεδρο δικό του άνθρωπο, ο οποίος να του υπογράψει όποτε εκείνος ήθελετα διπλώματα της ΠΟΠΚ που πουλούσε στους μαθητές του. Συγκατατέθηκε δε κατά τις εκλογές της ΠΟΠΚ του Αυγούστου 2005 να συνεργαστεί με τον μέχρι τότε αντίπαλό του Γιώργο Τσόγκα, στον οποίο παραχώρησε τη διοίκηση της ΠΟΠΚ (πλειοψηφία κατά τις εκλογές).

23. Τα διπλώματα που υπέγραφε, έδινε και δίνει ο κ. Δρακόπουλος από το 1995 μέχρι σήμερα (π.χ. και αυτό με την υπογραφή του στη θέση του προέδρου που προσκομίζουμε, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που παράτυπα υπέγραψα εγώ μόνο το 2003 για εξυπηρέτησή του, αφενός τυπώθηκαν από τον κ. Δρακόπουλο και δόθηκαν από τον ίδιο μέσα στην ιδιωτική του σχολή για δικό του οικονομικό όφελος σε μαθητές

του, αφού πρώτα είχε εισπράξει από αυτούς αρκετά μηνιάτικα για τη διδασκαλία του καράτε καθώς και εξέταστρα και παράβολα για κάθε δίπλωμα, δηλαδή δόθηκαν έναντι χρηματικών ποσών που κατέληγαν στις τσέπες του κ. Δρακόπουλου, αφετέρου έφεραν το όνομα της ΠΟΠΚ στα αγγλικά και δόθηκαν εν πλήρη αγνοία της!!!

24. Και αυτά τα τονίζω για προστασία του καταναλωτικού κοινού αλλά και της αξιοπιστίας του αθλήματος, πράγμα που αποτελεί υπέρτερο δημόσιο συμφέρον.

ΕΝΣΤΑΣΗ ΚΑΤΑΧΡΗΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

25. Τέλος, η προκείμενη αίτηση ασκείται κατά προφανή κατάχρηση δικαιώματος, ιδίως όταν τα περιστατικά της είναι γνωστά στον αιτούντα από το 2004 (σχετ. 1) και ο αιτών παραιτήθηκε από όμοια αίτηση την 9.12.2005 (σχετ. 2, 3). Κατά τη διάταξη του άρθρου 25 παρ. 3 του Συντάγματος, η καταχρηστική άσκηση δικαιώματος δεν επιτρέπεται, ενώ κατά τη διάταξη του άρθρου 281 Α.Κ. η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται αν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Η τελευταία διάταξη παρέχει στο θιγόμενο από την άσκηση δικαιώματος καταλυτική ένσταση, η οποία αντιτάσσεται κατά παντός δικαιώματος και αν αυτό απορρέει από διατάξεις δημοσίου δικαίου ή από κανόνες δημοσίας τάξεως (ΟΛΑΠ 569/1986 ΝοΒ 35, 532, ΑΠ 1753/1984 ΕΛΛΔ 26, 217, ΑΠ 88/1980 ΝοΒ 28, 1437).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΖΗΤΩ

- Να γίνει δεκτό το Σημείωμά μου.
- Να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση.
- Να καταδικασθεί ο αντίδικος στην εν γένει δικαστική μου δαπάνη.

Αθήνα, 3.4.2006

Ο καθού

Ευθύμιος ΠΕΡΣΙΔΗΣ

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΚΑΝΑΡΗΣ Μ. ΛΕΙΒΑΔΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 1 - ΑΘΗΝΑ 106 79
ΤΗΛ.: 210 3616144 - FAX: 210 3616145
Α.Μ. ΔΣΑ 18859 - ΑΦΜ: 044853172
ΔΟΥ: Δ' ΑΘΗΝΩΝ